

Arrest

nr. 244 733 van 24 november 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. SOENEN
Vaderlandstraat 32
9000 GENT

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, handelend in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van X, op 7 mei 2020 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 maart 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 oktober 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 17 november 2020.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van verzoekende partij en haar advocaat K. STOROJENKO loco advocaat B. SOENEN en van advocaat T. SCHREURS, die loco advocaat C. DECORDIER en T. BRICOUT verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 23 januari 2019 dienen de verzoekende partijen, die verklaren van Albanese nationaliteit te zijn, een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980

betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 15 maart 2019 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris deze aanvraag ontvankelijk, maar ongegrond te verklaren.

Op 9 september 2019 vernietigt de Raad voornoemde beslissing van 15 maart 2019 bij arrest nr. 225 852.

Op 19 maart 2020, met kennisgeving op 22 april 2020, wordt de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet van 23 januari 1919 opnieuw ontvankelijk, maar ongegrond verklaard. Dit is de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, deel ik u mee dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er worden medische elementen aangehaald voor Z., L. (...). De arts-adviseur evalueerde deze gegevens op 13.03.2020 (zie verslag in gesloten omslag in bijlage) en concludeerde dat de aangehaalde medische elementen niet weerhouden konden worden gezien de medische behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, Albanië.

Derhalve dient de aanvraag ongegrond verklaard te worden. Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft. Er wordt geen rekening gehouden met eventuele stukken toegevoegd aan het beroep tot nietigverklaring bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gezien deze niet ter kennis werden gebracht aan de Dienst Vreemdelingenzaken. Het komt immers aan betrokkene toe om alle nuttige en recente inlichtingen in zijn aanvraag of als aanvulling op deze aanvraag aan onze diensten over te maken.*

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf”. “

Het advies van de ambtenaar-geneesheer van 13 maart 2020 waarnaar in de bestreden beslissing wordt verwezen en dat een onlosmakelijk deel vormt van de bestreden beslissing luidt als volgt:

“Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medische dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van haar aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 23-1 -2019.

Hiervoor maak ik gebruik van de volgende bijgevoegde medische stukken:

Standaard medisch getuigschrift d.d. 4-12-2018 van Dr. M. (...), hematoloog, met de volgende informatie:

o Voorgeschiedenis van acute myeloïde leukemie in december 2010 waarvoor chemotherapie, relapse in 2012 waarvoor terug chemo en in september 2013 een allogène stamceltransplantatie In april 2013 spondylodiscitis met E. Coli

o Huidige pathologie: nieuwe anemie met noodzaak van volledige investigate

Standaard Medisch getuigschrift d.d. 19-4-2017 van Dr. M. (...) met de volgende informatie: o Uitgebreide voorgeschiedenis

o Heden status na beenmergtransplantatie met als nevendiagnoses hyperferritinemie, reactivatie van Epstein Barr virus met hepatitis, vervroegde menopauze, licht gedaalde hartfunctie o Opvolging op hematologie, frequente aderlatingen Verslag april 2017 in het kader van opvolging post

stamceltransplantatie Verslag hospitalisatie februari -maart 2016: opname wegens sepsis Verslag verblijf hematologie 2013 in het kader van stamceltransplantatie

Een actualisatie werd opgevraagd met specifiek vraag naar de resultaten van het bloedonderzoek, de geplande beenmergpunctie, de endoscopische onderzoeken samen met de actuele behandeling en prognose.

De volgende documenten werden ons overgemaakt:

Standaard medisch getuigschrift d.d. 19-2-2019 van Dr. M. (...), hematoloog, met de volgende informatie:

Na vernietiging van de beslissing werd een nieuwe actualisatie gevraagd met de specifieke vraag naar de uitslag van de bipten van gastroscopie en colonoscopie.

De volgende informatie werd ons overgemaakt:

Standaard medisch getuigschrift dd. 2-10-2019 van dr. M. (...) met de volgende informatie:

o Uitgebreide beschrijving van reeds gekende voorgeschiedenis

o Huidige medische problematiek: follow-up in kader van allogene stamceltransplantatie, hyperferritinemie post-transfusie, onverklaarbare anemie

o Therapie: opvolging, D-cure, pantomed, sumatriptan

o Er zijn geen opnames meer gepland, alleen specifieke opvolging

o Hospitalisatie voor pyelonefritis met acute nierinsufficiëntie in augustus 2019, er werd geen nabehandeling vermeld; o Prognose is blijvende remissie

Verslag van opname augustus 2019: pyelonefritis met gunstig verloop tijdens hospitalisatie

Er werd geen antwoord gegeven op de specifieke vraag van de actualisatie en de reden waarom eerder advies vernietigd werd. We besluiten dus dat deze niet belangrijk zijn in kader van verdere therapie en opvolging van de patiënte.

We besluiten dus:

Het betreft hier een dame van heden 33 jaar afkomstig uit Albanië

De diagnose van acute myeloïde leukemie werd gesteld in 2010 waarvoor initieel behandeling met chemotherapie. Herval in 2012 noodzaakte na een chemokuur een allogène stamceltransplantatie in 2013

Heden wordt betrokkene klassiek opgevolgd door een hematoloog

Gezien de evolutie wordt in de laatst bekomen informatie gesteld dat de remissie permanent is.

Als medicamenteuze ondersteuning wordt de volgende vermeld: o D-cure, vitamine d en calcium o Pantomed, pantoprazole, maagprotectie

o Sumatriptan, tegen migraine (niet gedocumenteerd in de medische informatie)

Eerdere vermelding van aderlatingen werd niet meer weerhouden in de recente informatie

In het dossier is geen tegenindicatie tot reizen vermeld.

Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is :

Aanvraag Medcoi van 26-2-2019 met het unieke referentienummer 12134

Aanvraag Medcoi van 29-11-2019 met het unieke referentienummer 13027

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat ondanks het feit dat in Albanië geen allogene stamcel transplantaties uitgevoerd worden, de opvolging na een allogene stamceltransplantatie mogelijk is in het publieke hospitaal Moeder Theresia en de private ziekenhuizen namelijk het Hygea ziekenhuis en het Amerikaans Ziekenhuis in Tirana.

Voor de vermelde migraine is neurologische opvolging beschikbaar.

Vanuit het oogpunt van beschikbaarheid is er voor deze dame afkomstig uit Albanië geen teenindicatie voor terugkeer naar het thuisland.

Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:

Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel afgegeven worden op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft, vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, een ziekenfonds.... Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen. Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn

dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

Het gezondheidssysteem in Albanië is vastgelegd door de "Health Care Law" met het Ministerie van Volksgezondheid als belangrijkste verantwoordelijke coördinator. Daarnaast zijn het "Health Insurance Fund", het "Public Health Institute" en lokale autoriteiten de voornaamste partners. De wet van 1994 "On Health Insurance in the Republic of Albania" stelt dat gezondheidszorg is gebaseerd op solidariteit, gelijkheid en partnership tussen kopers, dienstverleners en begunstigden met de intentie dat de verplichte ziekteverzekering, die sinds 1995 geldt in Albanië, de enige instantie wordt voor betaling en terugbetaling in de drie domeinen van de gezondheidszorg namelijk primaire zorg, terugbetaling van medicatie en hospitalisatie. Toch evolueert heden de gezondheidszorg van een gecentraliseerd naar een meer gedecentraliseerd systeem evenwel met dezelfde partners.

Er bestaat in Albanië een universele ziekteverzekering voor personen die in Albanië verblijven. Voor mensen die niet economisch actief zijn (werkloze mensen, mensen die beroep doen op sociale ondersteuning, kinderen,...) betaalt de staat de bijdragen. Iemand die verzekerd is hoeft in de primaire gezondheidszorg niet te betalen voor een consultatie, en evenmin voor bepaalde medicatie of tests. Normaal gezien krijgt de patiënt ook een gedeeltelijke terugbetaling voor de medicatie die hij aankoopt bij de apotheker, afhankelijk van de overeenkomst tussen de ziektefondsen en het zorgcentrum waar de zorgen versterkt werden.

Dankzij de ziekteverzekering kunnen mensen meteen laag of geen inkomen een 'gezondheidskaart' verkrijgen die hun status bevestigt en hiermee hebben ze gratis toegang tot een medische behandeling. Personen die terugkeren naar hun thuisland worden evenmin uitgesloten uit het systeem.

Op gebied van sociale zekerheid zijn er verschillende vergoedingen zoals uitkeringen bij ziekte, pensioenen en invaliditeitsuitkeringen bij definitieve arbeidsongeschiktheid.

Betrokkene dient verder opgevolgd na een eerdere kankerdiagnose. Kanker wordt in Albanië kosteloos behandeld in openbare gezondheidsinstellingen.

Deze beslissing geldt ook voor de echtgenoot van betrokkene. Er zijn ook geen elementen in het dossier die erop wijzen dat hij, op 38-jarige leeftijd, geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in zijn land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat hij niet zou kunnen instaan voor de eventuele kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp voor zijn echtgenote.

De advocaat van betrokkene haalt het probleem van steekpenningen en corruptie aan waardoor medische zorgen duur en niet toegankelijk zouden zijn. De advocaat haalt hiervoor een aantal algemene bronnen aan. Hij haalt geen documenten aan die op betrokkene persoonlijk van toepassing zijn. Wat betreft de verwijzing naar corruptie dient gesteld:

"Het EHRM heeft geoordeeld dat een eventualiteit van slechte behandelingen wegens een instabiele conjunctuur in een land op zich niet leidt tot een inbreuk op art. 3 EVRM (zie: EHRM 30 oktober 1991, Vilvarajah en cons./Verenigd Koninkrijk, § 111) en dat, wanneer de bronnen waarover het beschikt, een algemene situatie beschrijven, de specifieke beweringen van een verzoekende partij in een geval moeten worden gestaafd door andere bewijselementen (zie: EHRM 4 december 2008, Y./Rusland, § 9; EHRM 28 februari 2008, Saadi/Italië, § 131; EHRM 4 februari 2005, Mamatkulov en Askarov/Turkije, § 73; EHRM 73; EHRM 26 april 2005, Müslim/Turkije, § 68)."

Ook betreffende de andere aangehaalde bronnen kan gesteld worden dat er uit de aangebrachte informatie geen indicatie is dat de zorgen voor wat betreft de specifieke situatie van betrokkene niet toegankelijk zouden zijn.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat de opvolging van de pathologie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in Albanië.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Albanië."

2. Over de rechtspleging

Waar de verzoekende partijen in het beschikkend gedeelte van hun verzoekschrift vragen de kosten van het geding ten laste van de verwerende partij te leggen en de verwerende partij in haar nota vraagt de kosten ten laste van de verzoekende partijen te leggen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partijen het voordeel van de kosteloze rechtspleging genieten, zodat aan geen van de partijen kosten van het geding ten laste kunnen worden gelegd. Het beroep is immers kosteloos.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een enig middel voeren de verzoekende partijen onder meer de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betogen:

“(…)

4.2.4.1.4.

Daarenboven heeft term beschikbaarheid in het licht van een adequate behandeling nog een tweede luik, met name: de beschikbaarheid van de nodige geneesmiddelen.

Uit het doktersattest dd. 02.10.2029 blijkt dat verzoekster volgende geneesmiddelen nodig heeft: Dcure, pantomed en sumatriptan.

Welnu, nergens in de beslissing valt te lezen of deze geneesmiddelen beschikbaar zijn in het land van herkomst.

Dit getuigt opnieuw niet van een zorgvuldig onderzoek.

“(…)

4.3 BESLUIT

De Dienst Vreemdelingenzaken heeft bij het nemen van de bestreden beslissing zowel het zorgvuldigheidsbeginsel als de materiële motiveringsplicht geschonden.

Enerzijds is de actuele aandoening van de verzoekster niet in concrete onderzocht én getoetst aan de nodige beschikbaarheid van zorgen in het land van herkomst.

Anderzijds is de toegankelijkheid van de zorgen, als deze al beschikbaar zouden zijn, niet in concreto onderzocht

De bestreden beslissing die genomen werd in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet dient derhalve vernietigd te worden.”

3.2. De verwerende partij antwoordt met betrekking tot het middel het volgende in haar nota met opmerkingen:

“In een eerste en enig middel beroept verzoekende partij zich op een schending van:

- artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet ;
- artikel 62 van de Vreemdelingenwet ;
- de materiële en formele motiveringsplicht ;
- de artikelen 2 en 3 van de wet dd. 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen ;
- de zorgvuldigheidsplicht ;
- het proportionaliteitsbeginsel ;
- het redelijkheidsbeginsel.

“(…)

Verweerder laat gelden dat de bestreden beslissing werd genomen in toepassing van art. 9ter Vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet luidt:

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat de gezondheidsproblemen die werden aangehaald door de verzoekende partij geen actuele aandoeningen uitmaken die een reëel risico inhouden voor haar leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling en dit gelet op het gegeven dat er in Albanië behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk is, terwijl de verzoekende partij ook kan reizen naar dit land.

Uit het advies van de arts-adviseur blijkt duidelijk dat daarbij rekening werd gehouden met de medische verslagen die de verzoekende partij heeft voorgelegd, terwijl de arts-adviseur ook verwijst naar de verschillende door hem geraadpleegde bronnen, die ofwel online consulteerbaar zijn, ofwel kunnen worden nagegaan in het administratief dossier.

Gelet op het feit dat de arts-adviseur adviseert dat er geen bezwaar is vanuit medisch oogpunt naar een terugkeer naar Albanië, is het niet kennelijk onredelijk van de gemachtigde van de gemachtigde van de

Minister van Sociale Zaken, Volksgezondheid, Asiel en Migratie om het advies van de arts-adviseur te volgen.

Terwijl het de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, als annulatierechter, niet toekomt zich in de plaats te stellen van de arts-adviseur noch van de gemachtigde van de Minister bij het nemen van diens advies/beslissing, doch enkel kan nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

“In eerste instantie moet in het algemeen worden opgemerkt dat, waar verzoeker betoogt dat de verwerende partij slechts naar één bron verwijst om de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de benodigde zorgen aan te tonen, en dat deze informatiebronnen niet aantonen dat het voorgestelde zorgregime daadwerkelijk aanwezig en toegankelijk is, het hem vrijstaat de concrete informatie die de verwerende partij gebruikt in een ander daglicht te stellen. Een loutere bewering volstaat daartoe uiteraard niet. Verzoeker moet met concrete argumenten aannemelijk maken dat de verwerende partij niet is uitgegaan van de juiste informatie of daaruit niet de juiste gevolgtrekkingen heeft gemaakt. De loutere vaststelling dat slechts één bron zou zijn gebruikt volstaat evenmin (...)” (RvV nr. 176.683 dd. 20.10.2016)

(...)

Daar waar de verzoekende partij in haar enig middel herhaaldelijk beklemtoont dat er nog sprake is van “onverklaarbare anemie”, repliceert verweerder dat niet dienstig valt in te zien om welke reden deze “onverklaarbare anemie” van aard zou zijn om afbreuk te doen aan de vaststelling van de arts-adviseur, nu werd vastgesteld dat de noodzakelijke hematologische opvolging in Albanië beschikbaar én toegankelijk is.

Terwijl ook alle noodzakelijke geneesmiddelen/medische behandelingen aldaar beschikbaar en toegankelijk zijn.

Het loutere feit dat de hematologen in België nog niet de reden konden achterhalen van de vastgestelde anemie van verzoekster, volstaat geenszins om te besluiten dat de opvolging door hematologen in Albanië niet-toereikend zou zijn.

(...)

Verweerder benadrukt in dit kader nog een gebeurlijk meningsverschil tussen de behandelende arts en de arts-adviseur, meer bepaald over de beschikbaarheid van de noodzakelijke medische behandeling, niet van aard is afbreuk te doen aan de wettigheid van de bestreden beslissing. Het tegenovergestelde aannemen zou een negatie zijn van de vereiste dat een advies wordt verstrekt door een arts-adviseur.

Zie in die zin:

“De Raad van State besluit in het arrest nr. 207.380 van 15 september 2010: “Dat hierbij evenwel moet worden opgemerkt dat, wanneer een verblijfsaanvraag op basis van art. 9ter Vr. W. ongegrond wordt verklaard, dit veelal precies zal zijn omwille van het feit dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies tot een andere conclusie komt dan hetgeen de aanvrager trachtte te staven aan de hand van de neergelegde medische attesten”. Uit voornoemd arrest van de Raad van State blijkt nog dat, wanneer de ambtenaar-geneesheer alle elementen van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift in zijn advies heeft meegenomen, het loutere verschil van mening van beide artsen geen grond kan zijn voor vernietiging omdat dit anders in een onbepaald aantal gevallen het geval zou kunnen zijn. Om de vernietiging van de bestreden beslissing te bekomen moet de verzoekende partij dus ofwel aantonen dat de ambtenaar-geneesheer geen rekening heeft gehouden met alle elementen van het voorgelegde medisch getuigschrift, ofwel met andere elementen dan het voorgelegde standaard medisch getuigschrift, aantonen dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.” (R.v.V. nr. 106.650 van 12 juli 2013)

Hoe dan ook is het weinig ernstig voor te houden dat geen rekening zou zijn gehouden met de specifieke situatie van de verzoekende partij bij het verlenen van het advies door de arts-adviseur, nu wel degelijk heel concreet wordt gemotiveerd nopens de medische situatie van verzoekster, zowel voor wat betreft de noodzaak aan opvolging door een hematoloog, als voor wat betreft de vereiste medicamenteuze ondersteuning.

Er kan niet dienstig anders worden voorgehouden.

(...)

Zie ook:

“De bewijslast voor het bestaan van de ziekte rust derhalve op de schouders van de vreemdeling; verzoeker kan zijn eigen nalatigheid niet verschuiven naar de verwerende partij. De Raad merkt tevens op dat het aan verzoeker toekomt om, indien hij een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet indient, zijn actuele medische problematiek aan te tonen met actuele medische attesten. Dit houdt ook in dat verzoeker, indien hij in de loop van de procedure over recentere medische attesten beschikt, deze dient over te maken aan de verwerende partij zodat deze er bij het nemen van de bestreden beslissing rekening mee kan houden.” (R.v.V. nr. 72 455 van 22 december 2011, www.rvv-cce.be)

De kritiek van de verzoekende partij betreffende het onderzoek naar de beschikbaarheid van de noodzakelijke behandeling en opvolging mist dan ook grondslag.

(...)

De beschouwingen van verzoekende partij falen in rechte en kunnen niet worden aangenomen.

De verweerder merkt op dat de gemachtigde van de Minister geheel terecht, en binnen de hem ter zake toebedeelde bevoegdheid, oordeelde dat diende te worden besloten tot de ongegrondheid van de aanvraag tot verblijfsmachtiging overeenkomstig artikel 9ter van de Vreemdelingenwet.

De gemachtigde van de Minister handelde daarbij na grondig onderzoek van de elementen die de concrete situatie van de verzoekende partij daadwerkelijk kenmerken, en conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel én het redelijkheidsbeginsel inclusief.

Het enig middel is onontvankelijk, minstens ongegrond. Het kan niet worden aangenomen.”

3.3. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheidsplicht legt de overheid onder meer op om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat zij met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221 475).

Bij het beoordelen van de zorgvuldigheidsplicht treedt de Raad niet op als rechter in hoger beroep die de ware toedracht van de feiten gaat vaststellen. Hij onderzoekt enkel of de overheid in redelijkheid is kunnen komen tot de door haar gedane feitenvaststelling en of er in het dossier geen gegevens voorhanden zijn die met die vaststelling onverenigbaar zijn.

De verzoekende partijen verwijten de verwerende partij en de ambtenaar-geneesheer een onzorgvuldig onderzoek naar de beschikbaarheid van de medische behandeling in het land van herkomst. Meer bepaald betogen zij onder meer dat uit de bestreden beslissing, samen gelezen met het advies van de ambtenaar-geneesheer van 13 maart 2020, niet blijkt dat onderzocht werd of haar medicatie beschikbaar is in Albanië.

Artikel 9ter, § 1, van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde. De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België. De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft. Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling. De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen. § 1/1(...) § 2. (...) § 3 De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: 1° indien de vreemdeling zijn aanvraag niet indient per aangetekende brief bij de minister of zijn gemachtigde of wanneer de aanvraag niet het adres van de effectieve verblijfplaats in België bevat; 2° indien, in de aanvraag, de vreemdeling zijn identiteit niet aantoont op de wijze bepaald in § 2 of wanneer de aanvraag het bewijs voorzien in § 2, derde lid, niet bevat;

3° indien het standaard medisch getuigschrift niet wordt voorgelegd bij de aanvraag of indien het standaard medisch getuigschrift niet beantwoordt aan de voorwaarden voorzien in § 1, vierde lid; 4° indien de in § 1, vijfde lid, vermelde ambtenaar-geneesheer of geneesheer aangewezen door de minister of zijn gemachtigde in een advies vaststelt dat de ziekte kennelijk niet beantwoordt aan een ziekte zoals voorzien in § 1, eerste lid, die aanleiding kan geven tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk; 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen

elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

§ 4 (...)

§ 5 (...)

§ 6 (...)

§ 7 (...)."

De bestreden beslissing is, zoals gesteld en luidens de bewoordingen ervan, volledig opgehangen aan het medisch advies van 13 maart 2020. Dit advies werd geciteerd onder punt 1 van dit arrest.

De verzoekende partijen duiden dat de eerste verzoekende partij, die in remissie is na acute myeloïde leukemie waarvoor zij werd behandeld en wordt opgevolgd, medicatie neemt, namelijk D cure, pantomed en sumatriptan. Dit vindt steun in het meest recente standaard medisch getuigschrift van 2 oktober 2019, waarin de behandelend specialist D cure, pantomed en sumatriptan invulde als medicamenteuze behandeling. Het voorgaande wordt door de ambtenaar-geneesheer in zijn advies niet betwist, nu hij besluit dat de medicamenteuze ondersteuning bestaat uit deze 3 medicijnen, hoewel bij met betrekking tot sumatriptan aangeeft dat dit een medicijn is tegen migraine dat niet gedocumenteerd wordt in de medische informatie. De noodzaak van minstens D cure en pantomed wordt blijkens dit advies echter niet betwist, terwijl uit het advies evenmin blijkt dat de ambtenaar-geneesheer betwist dat de eerste verzoekende partij ook lijdt aan migraine.

Zoals de verzoekende partijen terecht opmerken is het in het kader van een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aan de ambtenaar-geneesheer om de beschikbaarheid van de noodzakelijke medicatie na te gaan. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt echter niet dat de beschikbaarheid van de medicatie in Albanië werd nagegaan, evenmin bevinden zich stukken in het administratief dossier waaruit (een onderzoek naar) de beschikbaarheid blijkt. De ambtenaar-geneesheer beperkt zich wat betreft het onderzoek naar de beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst tot het volgende:

"Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

1. Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:

- Aanvraag Medcoi van 26-2-2019 met het unieke referentienummer 12134*
- Aanvraag Medcoi van 29-11-2019 met het unieke referentienummer 13027*

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat ondanks het feit dat in Albanië geen allogene stamceltransplantaties uitgevoerd worden, de opvolging na een allogene stamceltransplantatie mogelijk is in het publieke hospitaal Moeder Theresia en de private ziekenhuizen namelijk het Hygea ziekenhuis en het Amerikaanse ziekenhuis in Tirana.

Voor de vermelde migraine is neurologische opvolging beschikbaar.

Vanuit het oogpunt van beschikbaarheid is er voor deze dame afkomstig uit Albanië geen tegenindicatie voor terugkeer naar het thuisland."

Het luik van de beschikbaarheid van medicatie werd blijkens het advies niet onderzocht. Voorts kan worden opgemerkt dat het administratief dossier geen kopie bevat van het Medcoi document nr. 13027. In zoverre de verwerende partij meent dat het aan de verzoekende partij is om aan te tonen dat de medicatie er niet voorhanden is, kan zij niet worden gevolgd. Gelet op het voorgaande kan de verwerende partij evenmin ernstig voorhouden dat *"Hoe dan ook is het weinig ernstig voor te houden dat geen rekening zou zijn gehouden met de specifieke situatie van de verzoekende partij bij het verlenen van het advies door de arts-adviseur, nu wel degelijk heel concreet wordt gemotiveerd nopens de medische situatie van verzoekster, zowel voor wat betreft de noodzaak aan opvolging door een hematoloog, als voor wat betreft de vereiste medicamenteuze ondersteuning."*

De verzoekende partijen maken een schending van de zorgvuldigheidsplicht in het licht van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet aannemelijk. Het advies dat de basis vormt voor de bestreden beslissing is aangetast door een gebrek, waardoor de bestreden beslissing vernietigd dient te worden. Het middel is in de aangegeven mate gegrond.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de andere onderdelen van het middel niet tot een ruimere vernietiging kan leiden, dienen deze niet onderzocht te worden (RvS 18 december 1990, nr. 36.050; RvS 24 oktober 2002, nr. 111.881).

4. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 19 maart 2020 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig november tweeduizend twintig door:

mevr. J. CAMU,

kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU